Stěžující si obec netvrdí, že provedený průjezd s portálem nemůže sám o sobě existovati, a také nenamítá, že její postavení jako interesentky zhorší se tím, když provedena bude pouze přední část přístavby, nýbrž vytýká, že obec nebyla by bývala udělila stav. povolení, kdyby byla věděla, že nedojde ke stavbě obchodní místnosti, ježto přední část stavby, která provedena byla, ruší harmonický pohled uliční a obec při udílení konsensu prominula závadu tu jen se zřetelem na hospodářskou důležitost zadní části přístavby. Ale tato obcí vytýkaná závada byla by zde i tehdy, kdyby stavebník zřídil obě části přístavby, a není proto postavení obce horší, že stavebník rozhodl se zříditi pouze přední část přístavby. Obec ostatně touto námitkou hájí zájem estetický, tedy zájem veřejný, k jehož obhajobě jest sice dle konstantní judikatury povolána jako úřad rozhodující o udělení stav. povolení v I. stolici, nikoliv však jako strana v řízení stavebním, ve kteréžto vlastnosti jedině mohla by si stěžovati.

Proti zjištění úřadu, že stavební změny oné části stavby, za jejíž kolaudaci jest žádáno, nevyžadují nového stav. povolení, ježto jde o pouhé změny nepatrné, nemá stížnost řádně konkretisovaných námitek a rovněž nemá námitek proti výroku úřadu, že rozhodnutí obou nižších stolic muselo býti zrušeno také z toho důvodu, poněvadž vydáno bylo bez místního ohledání podle 3. odst. § 124 stav. řádu.

Č. 10.845.

Policejní právo trestní. — Mimořádná opatření poválečná: Může propadnutí zásob jako důsledek odsouzení pro přestupek vl. nař. č. 204/20 Sb. býti vysloveno proti právnické osobě (družstvu)?

(Nález ze dne 10. listopadu 1933 č. 18.339.)

Věc: Lnářské družstvo v pohoří Orlickém v B. proti zemskému úřadu v Praze o prohlášení zásob lnu za propadlé.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžujícího si Lnářského družstva v pohoří Orlickém z rozhodnutí osp-é v Žamberku ze 13. října 1927 (resp. výměru okr. úřadu v Žamberku z 27. května 1931, toto rozhodnutí v početní chybě opravujícího), jímž byly vzhledem k přestupkům §§ 2 a 6 vl. nař. č. 204/20 Sb. o úpravě obchodu se lnem, kterých se Lnářské družstvo dopustilo tím, že neohlásilo lny zabavené při revisi dne 21. května 1920 Zemědělským podnikům pro pěstění a zhodnocení lnu v J. a nenabídlo výrobky, len a koudel těmto podnikům, po případě jimi určeným přejímatelkám, tyto zásoby ve smyslu ustanovení § 11 odst. 2 cit. nař. prohlášeny za propadlé ve prospěch státu.

Žal. úřad odůvodnil svoje rozhodnutí tím, že i po doplnění řízení trvá skutková podstata přestupků §§ 2 a 6 vl. nař. č. 204/20 nedotčena a trestního ustanovení § 11 cit. nař. bylo užito právem. Žádný ze svědků

odvolatelem vedených se ani nezmínil, že Lnářské družstvo zásoby lnu, strážmistrem státní policie Čenkem M. revidované a zajištěné a pak opětně revidované a zajištěné místodrž. koncipientem P. podle protokolu z 21. května 1920, včas a řádně zpracovalo a zejména též neprodleně ohlásilo a nabídlo ke koupi Zemědělským podnikům. Naopak z výpovědi Čeňka M. a z protokolu z 21. května 1920 jde na jevo, že dotyčné zásoby lnu z předešlých let částečně nebyly zpracovány, částečně zpracované nebyly odvedeny, resp. ohlášeny a ke koupi nabídnuty zřejmě z důvodů, kterým právě nařízení o hospodaření se lnem měla čeliti. Že by se mohla provedená revise a zajištění zásob lnu považovati za ohlášení, resp. nabídnutí ke koupi ve smyslu § 6 vl. nař. č. 204/20, jest nemyslitelné a není tudíž na místě ani poukaz odvolatelův na lhůtu 21 dnů v § 6 cit. vl. nař.

Stížnost uplatňuje po stránce formální jako vadnost řízení, že nebyly provedeny veškeré nabídnuté důkazy a nebyly náležitě oceněny jednak obsah protokolu o zabavení z 21. května 1920, jednak určité okolnosti stěžujícím si družstvem již dříve zdůrazňované. V meritu věci namítá, že nikdo z fysických osob, t. j. zákonných zástupců družstva, nebyl uznán vinným a potrestán pro přestupek § 11 cit. vl. nař., korporace sama pak se nemůže dopustiti trestního činu, a že tedy nemohlo býti vysloveno propadnutí lnu ve prospěch státu, které jest jen pouhým důsledkem spáchání trestního činu a zostřením trestu.

Nss musil ve směru posléze uvedeném stížnosti dáti za pravdu.

Obrat, jehož použil výměr I. stolice »prohlašuje vzhledem k přestupkům §§ 2 a 6, kterých se Lnářské družstvo dopustilo tím, že . . . . , ve smyslu ustanovení § 11 odst. 2 cit. nař. za propadlé ve prospěch státu« ve spojení s odůvodněním nař. rozhodnutí, že trvá skutková podstata přestupků §§ 2 a 6 vl. nař. č. 204/20 nedotčena a trestního ustanovení § 11 cit. nař. bylo užito právem, ukazuje zřejmě, že oba úřady správní položily za základ svého rozhodnutí trestní ustanovení § 11 vl. nař. č. 204/20. Otázkou, zda lny, jež Lnářské družstvo neohlásilo Zemědělským podnikům pro pěstění a zhodnocení lnu v J., mohly býti prohlášeny za propadlé ve prospěch státu pouhým adm. opatřením podle § 2 odst. 3 cit. nař., se žal. úřad nezabýval a o toto ustanovení svůj výrok neopřel. Nemá tudíž nss podnětu, aby přezkoumával, zda by nař. rozhodnutí s hlediska posléz naznačeného mohlo obstáti před zákonem.

Nelze-li však nař. rozhodnutí přikládati jiný smysl nežli ten, že jím bylo vysloveno v pořadí instančním, že Lnářské družstvo jako osoba právnická se dopustilo přestupků §§ 2 a 6 cit. vl. nař. a za to se odsuzuje podle § 11 téhož nař. k trestu propadnutí zboží, pak není výrok ten ve shodě se zákonem.

V 1. odst. § 11 cit. nař. se stanoví, že, kdo jedná proti předpisům tohoto nař., bude trestán politickým úřadem I. stolice, na Slov. a v Podk. Rusi adm. politickou vrchností, vězením (uzamčením) od jednoho týdne až do dvou měsíců, pokud se nejedná o čin podle přísnějších předpisů zákonných trestný. Vedle trestu na svobodě může býti uložena peněžitá pokuta do 2.000 Kč. Odstavec 2 tohoto § pak dodává, že kromě toho může býti vysloveno propadnutí onoho zboží, na které se trestní jednání vztahuje; byl-li přestupek spáchán při provozování živnosti, může býti

vyslovena též ztráta živnosti na čas nebo na vždy. Tato trestní ustanovení ukazují zřejmě, že výrok o propadnutí zboží, na něž se trestní jednání vztahovalo, má v § 11 odst. 2 vl. nař. č. 204/20 povahu výroku o trestu, a to o trestu vedlejším, který může býti vysloven jen, když určitá osoba byla odsouzena k trestu hlavnímu, t. j. vězení (uzamčení) a po případě k dalšímu trestu peněžité pokuty. Nebyla-li určitá osoba odsouzena pro přestupek podle cit. nař. k trestu vězení (a event. vedle toho k peněžité pokutě), nelze na základě 2. odst. § 11 cit. nař. prohlásiti zboží, na něž se domnělé jednání trestní vztahovalo, za propadlé, neboť propadnutí zboží podle slov tohoto ustanovení může býti vysloveno jen »kromě toho«, t. j. jen vedle trestu hlavního.

Výrok, že Lnářské družstvo se dopustilo přestupků §§ 2 a 6 vl. nař. č. 204/20, jest nezákonným již proto, že trestného činu může se dopustiti jen osoba fysická a nikoli osoba právnická. Tato zásada platí stejně pro řízení správní jako pro řízení před trestními soudy. Tím ovšem nemá býti řečeno, že by jednání, náležející do rámce činnosti osoby právnické a mající veškeré znaky trestního činu, se vymykalo vůbec trestnímu stíhání příslušnými úřady, nýbrž dlužno podle dotyčné trestní normy a povahy trestního činu posuzovati otázku, které osoby fysické stihá zodpovědnost trestní. Nemohlo-li se však Lnářské družstvo dopustiti uvedených přestupků a nemohlo-li býti odsouzeno a také ani ve skutečnosti nebylo odsouzeno k trestu, stanovenému v 1. odstavci § 11 cit. nař., pak byl vyloučen i výrok podle 2. odstavce cit. § o propadnutí zboží, které má zde, jak bylo shora dolíčeno, povahu trestu akcesorického.

Nař. rozhodnutí jeví se tudíž nezákonným a bylo je podle § 7 zák. o ss zrušiti, aniž bylo se třeba zabývati ostatními námitkami ve stížnosti uplatňovanými.

Č. 10.846.

Stavební právo (Slovensko): I. Podle stavebního statutu býv. župy trenčanské z r. 1903 není překážkou stav. povolení, že se stavbou (s přestavbou) bylo započato bez stav. povolení. — II. Při udělení stav. povolení k přestavbě má podle cit. stav. statutu býti šetřeno stanovené regulační čáry.

Nález ze dne 10. listopadu 1933 č. 18.447.)

Věc: Město Ž. proti zemskému úřadu v Bratislavě o povolení přestavby a přístavby.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se jednak pro vadnost řízení, jednak pro nezákonnost.

Důvody: Při stavební komisi, konané k žádosti Ondřeje Z. za povolení přestavby a přístavby domu č. p. . . . v Ž., konstatováno z předložených stavebních plánů, že se má provésti velmi nákladná přestavba domu, jehož značná část přesahuje regulační čáru, schválenou rozhodnutím župního úřadu v Turčanském Svatém Martině z r. 1928.